

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΛΛΟΙ»

ΙΕΡΑ ΙΝΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοσ# Του
Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων
Πέτρου & Παύλου
Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και
Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄
Τηλ. 2108027738

E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΜΑΪΟΥ 2018

«Η θεραπεία Του εκ Τενεΐς Τυφλού»
Γλυκερίας μάρτυρος, Σερΐου ομολοΐτου,
Παυσικάκου επισκόπου Συνάδων.

Έτος 11^ο Τεύχος 481

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΑΝ ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ

(Ι.Δ.Καραβιδόπουλου, Καθηγ. Παν/μίου, «Οδός ελπίδας»)

Μοναδική στην Κ. Διαθήκη θεραπεία τυφλού από γεννησιμιού του είναι αυτή που μας αφηγείται ο ευαγγελιστής Ιωάννης στην περικοπή 9, 1 – 38. Αρκετές άλλες περιπτώσεις θεραπείας τυφλών μας διασώζουν και οι υπόλοιποι ευαγγελιστές όχι τόσο γιατί η τυφλότητα ήταν ασθένεια ευρύτατα διαδεδομένη στην Παλαιστίνη και στην αρχαία Ανατολή γενικότερα ή γιατί η συμπάθεια του Ιησού προς το είδος αυτό των ασθενών ήταν μεγάλη, αλλά γιατί τα θαύματα αυτά αποδεικνύουν την μεσσιανικότητά του και συγχρόνως αποτελούν σημεία μιας νέας πραγματικότητας που φέρνει στον κόσμο ο Χριστός. Οι προφήτες της Π. Διαθήκης, περιγράφοντας το έργο του αναμενόμενου Μεσσία, αναφέρουν ανάμεσα στις διάφορες πτυχές του και την ανάβλεψη τυφλών. Αυτός λοιπόν που

έχει την εξουσία να ξαναδίνει το φως στους τυφλούς δεν είναι άλλος από τον Μεσσία.

Η απόδοση όμως του φωτός στους τυφλούς, πέραν της αποδεικτικής σημασίας της για την μεσσιανική ιδιότητα του Ιησού, έχει και ένα άλλο βαθύτερο νόημα: Είναι σημάδι μιας νέας καταστάσεως πραγμάτων που εισβάλλει μέσα στον κόσμο του σκότους και της τυφλότητας. Ο Χριστός ανοίγει τα μάτια των ανθρώπων για να μπορέσουν να διαπιστώσουν τη νέα ζωή που αυτός προσφέρει σαν δώρο στον κόσμο. Πολλοί άνθρωποι μολονότι έχουν το σωματικό φως δεν αναγνωρίζουν στο πρόσωπο του Χριστού τον αποκαλυπτόμενο θεό που εισέρχεται μέσα στην ανθρώπινη ιστορία για να την σώσει από την καταστροφή, ενώ από την άλλη μεριά οι ευαγγελιστές μας διασώζουν περιπτώσεις τυφλών που αναγνωρίζουν στον Ιησού τον Μεσσία και μετά την σωματική θεραπεία τους διακηρύσσουν σ' όλους την πίστη τους. Έτσι δικαιώνεται η φράση του Ιησού που ακολουθεί στο ευαγγέλιο του Ιωάννου ευθύς μετά την περικοπή που διαβάζεται σήμερα: «Εις κρίμα εγώ εις τον κόσμον ήλθον, ίνα οι μη βλέποντες βλέπωσι και οι βλέποντες τυφλοί γένωνται».

Η παρουσία του Χριστού ως Φωτός του κόσμου και εν συνεχεία του Ευαγγελίου του που διακηρύσσει η Εκκλησία δημιουργούν κρίση μέσα στον κόσμο βέβαια όχι με την έννοια της κατακρίσεως των ανθρώπων αλλά με την έννοια της υποχρεώσεως που δημιουργείται μέσα στον κάθε άνθρωπο να λάβει θέση απέναντι αυτού του φωτός. Από την στάση δε που παίρνει ο καθένας απέναντι στο φως κρίνεται ήδη και προδικάζεται το μέλλον του. Χρειάζεται τόλμη για να δει κανείς κατάματα το φως, να αντικρύσει τη γύμνια του χωρίς να την επενδύει με ψεύτικα και συμβατικά ρούχα, χρειάζεται θάρρος για να συνειδητοποιήσει δυσάρεστες πλευρές του εαυτού του που η ύπαρξή τους τον πληγώνει, να πει το όχι σε πολλές διεφθαρμένες επιθυμίες του που τον συνδέουν με προσωπική ωφέλεια στη ζωή, και παράλληλα να πει το ναι στην πρόσκληση του Θεού. Και την τόλμη αυτή την προσφέρει το φως το ερχόμενο στον κόσμο «διά τού Ιησού Χρίστου».

Το φως αυτό έρχεται σαν μια νέα δημιουργία και ανάπλαση του κόσμου. Είναι χαρακτηριστικό στη διήγηση της θεραπείας ότι ο Ιησούς πλάθει πηλό και επιχρίει τα κλειστά μάτια του τυφλού στέλνοντάς τον μετά να πλυθεί στη δεξαμενή τού Σιλωάμ. Όπως ο θεός, κα-

τά την αρχική δημιουργία του κόσμου (σύμφωνα με την σχετική διήγηση της Π. Διαθήκης) πλάθει με χώμα τον άνθρωπο, έτσι και ο Ιησούς με τον ίδιο τρόπο αναδημιουργεί το καταστραμμένο από την φθορά της αμαρτίας πλάσμα. Και όπως ο Θεός προστάζει το «γεννηθήτω φως», έτσι και ο Υιός του Θεού με την ίδια δημιουργική δύναμη δίνει το φώς στον τυφλό και ανοίγει τα μάτια των ανθρώπων να δουν την αλήθεια που αυτός αποκαλύπτει για να σώσει τον κόσμο.

Ωστόσο διαφορετικά αντιδρούν οι άνθρωποι μπροστά στο αποκαλυπτόμενο φως του Χριστού. Ενώ ο θεραπευμένος τυφλός ομολογεί και διακηρύσσει χωρίς φόβο σ' όλους την πίστη του στο Χριστό, οι φαρισαίοι με κάθε τρόπο και μέσο, ακόμη και με εκφοβισμό των γονέων του θεραπευθέντος, προσπαθούν να αρνηθούν την πραγματικότητα του θαύματος. Αρνούνται το φως και εξακολουθούν να παραμένουν στο σκότος. Δεν τολμούν να κοιτάξουν προς το φως, γιατί προτιμούν το σκοτάδι που κρύβει και σκεπάζει τα έργα τους. Ο έλεγχος του φωτός δεν είναι αρεστός στους ανθρώπους, των οποίων τα έργα είναι σκοτεινά και φθοροποιά.

Η σημερινή ευαγγελική διήγηση μάς παρουσιάζει το κατ' εξοχήν και αυθεντικό φως των πολλών αμυδρών φώτων που διεκδικούν σε κάθε εποχή τον φωτισμό και την καθοδήγηση των ανθρώπων, Προβάλλει τον Χριστό σαν φως και σωτήρα του κόσμου που φέγγει μέσα στο σκοτάδι και καλεί τους ανθρώπους να τον ακολουθήσουν. Η στάση απέναντι σ' αυτό το φως είναι αποφασιστική για την τύχη του κάθε ανθρώπου. Όποιος απορρίπτει το φως του Χριστού και παραμένει στο σκοτάδι, γιατί αυτό το σκοτάδι καλύπτει τα πονηρά του έργα, είναι κατ' ουσίαν τυφλός έστω και αν έχει τα σωματικά του μάτια. Όσοι αναγνωρίζουν την πνευματική τυφλότητά τους και προστρέχουν προς το φως του Χριστού, αποκτούν την απαιτούμενη όραση για να δουν την αλήθεια σχετικά με τον εαυτό τους, με τον πλησίον τους, με την δωρεά του Θεού γι' αυτούς. Στη στάση του θεραπευμένου τυφλού και των φαρισαίων της διηγήσεως απηχούνται οι δύο διαμετρικά αντίθετες στάσεις των ανθρώπων έναντι του θείου φωτός. Ο κάθε άνθρωπος κρίνεται από το αν θελήσει να αντικρύσει με θάρρος το φως ή από το αν προτιμήσει το εύκολο σκοτάδι.

Αγία Γλυκερία

Η Αγία Γλυκερία γεννήθηκε στην Τραϊανούπολη το 2ον μ.Χ. αι., όταν αυτοκράτορας ήταν ο Αντωνίνος ο Ευσεβής (138 - 161 μ.Χ.). Ο πατέρας της ονομαζόταν Μακάριος και είχε διατελέσει ύπατος. Σε μικρή ηλικία, ασπάσθηκε το Χριστιανισμό και ανέπτυξε έντονη χριστιανική και κατηχητική δράση.

Όταν πληροφορήθηκε το γεγονός ο ηγεμόνας Σαββίνος, την κάλεσε να παρουσιασθεί μπροστά του. Με μεγάλη προθυμία η Αγία εμφανίσθηκε σ' εκείνον, έχοντας σημειώσει στο μέτωπό της τον Τίμιο Σταυρό και δεν δίστασε να ομολογήσει με παρρησία και σθένος την πίστη της στο Σωτήρα και Λυτρωτή Ιησού Χριστό. Εκείνος έξαλλος την οδήγησε με τη βία στον ειδωλολατρικό ναό για να προσευχηθεί και να θυσιάσει στο είδωλα. Εκεί η Γλυκερία αφού προσευχήθηκε θερμά, συνέτριψε το άγαλμα του Δία. Εξοργισμένοι οι ειδωλολάτρες, την έσυραν έξω και τη λιθοβόλησαν με μανία. Όμως ούτε μία πέτρα δεν άγγιξε την Αγία, με αποτέλεσμα πολλοί να πιστεύσουν στο Χριστό. Στη συνέχεια, αφού υπέστη διάφορα βασανιστήρια ρίχθηκε στη φυλακή, όπου κατήχησε και έφερε στη χριστιανική πίστη το δεσμοφύλακά της Λαοδίκιο, ο οποίος εν συνεχεία ομολόγησε με θάρρος την πίστη του και μαρτύρησε για το Χριστό. Αμετάπειστος ο τύραννος, διέταξε να βασανίσουν εκ νέου τη Γλυκερία και έπειτα να τη ρίξουν στο άγρια θηρία. Όμως και εκείνα την σεβάστηκαν, αν και ένα εξ' αυτών τη δάγκωσε με αποτέλεσμα η Αγία να παραδώσει σε ολίγες ημέρες το πνεύμα της στον αθλοθέτη Κύριο.

Το ιερό λείψανό της παρέλαβε ο Επίσκοπος της Ηρακλείας Δομίτιος και το τοποθέτησε σε ευπρεπή τόπο κοντά στην πόλη. Μαρτυρώνται δε πολλά θαύματα, ιάσεων και θεραπείες δαιμονισμένων, τα οποία επιτελούσε η Αγία σε όσους με πίστη κατέφευγαν να προσκυνήσουν το Ιερό λείψανό της.